

2017/18

Školní Časopis

4. číslo

Milí čtenáři,

léto už nám klepe na dveře a my se v tyto horké dny rádi necháváme pohladit slunečními paprsky. Když máme to štěstí a můžeme odpoledne trávit u vody, je to ještě lepší.

Školní rok nám sice utekl jako voda a my zase po prázdninách postoupíme do dalšího ročníku, ale pojďme se před tím ještě podívat, co nám naši redaktoři před prázdninami připravili.

Přejeme Vám krásné prázdniny, spoustu nezapomenutelných zážitků a ať se hlavně v září zase sejdeme připraveni a plni energie pro další školní rok.

Vaše redakční rada

Zámky, hrady a zříceniny aneb kam jet

Nevíte kam na výlet? Nachystala jsem si pro vás 50 míst kam vyrazit.

Bouzov

Romantický hrad založený na přelomu 13. a 14. století. Nachází se v malebné krajině Litovelska a Mohelnicka. Do roku 1696 jej střídavě vlastnili příslušníci různých českých a moravských rodů, pak panství s hradem koupil řád německých rytířů. Od roku 1945 je majetkem státu.

V roce 1999 byl prohlášen za národní kulturní památku. Natáčela se zde pohádka O Jasněnce a létajícím ševci.

Trosky

Bizarní zřícenina gotického hradu připomínající čertovy rohy trčící ze země byla postavena koncem 14. století. Stala se jedním ze symbolů Českého ráje. Vybudování hradu na dvou strmých čedičových skaliscích učinilo z Trosek nedobytný hrad. Při prohlídce má návštěvník možnost seznámit se s historií hradu a vystoupat na věž „Babu“ i na vyhlídku pod věží „Panna“, které skýtají jedinečný rozhled do okolní krajiny.

Perštejn

Hrad se dříve jmenoval Borschenstein a dodnes není jasné, kdo a kdy ho založil. Mohl to být Boreš z Ryzmburka nebo jeho příbuzní Šumberkové.

První písemná zpráva o existenci hradu je z roku 1344 v souvislosti s Bedřichem ze Šumberka, pána na Perštejně.

Sovinec

Hrad byl založen bratry Pavlem a Vokem ze starého moravského rodu Hrutoviců mezi léty 1329, kdy se ještě píše „z Huzové“, a 1332, kdy se poprvé psali „ze Sovince. V prvních květnových dnech roku 1945 hrad vyhořel. Pod střechou zůstaly jen bývalé konírny a budovy v předhradí. Již v roce 1951 byly zahájeny zabezpečovací práce, rekonstrukční práce probíhají s různou intenzitou dodnes. Hrad Sovinec byl v roce 1945 zestátněn a v roce 1965 převeden do správy bruntálského muzea. V rekonstruovaných prostorách hradu (jižní palác, purkrabství, konírny, tzv. Remter, budovy bran) jsou instalovány expozice týkající se historie objektu, hlavní věž hradu poskytuje výhled do překrásné krajiny sovineckého přírodního parku.

Sloup

Hrad, který přechází ve skálu a skála, na které vyrůstá hrad. Na 35 m vysoké pískovcové skále v obci Sloup v Čechách leží památkově chráněný objekt Skalní hrad Sloup. Hrad je zajímavý sám o sobě, skrývá ale navíc ještě jednu **zvláštnost**. Pokud se vydáte na jeho prohlídku a vyjdete až na vrcholovou část, uvidíte schody vedoucí do nitra **skály**. Právě tudy scházel **Petr Máchal** (se svým čertovským kamarádem Jankem do pekla v oblíbené pohádkové komedii **S čerty nejsou žerty**). Na hradě se natáčela také romantická pohádka **Anička s lískovými oříšky**.

Vikštejn

Hrad vznikl asi v polovině 13. století a jméno dostal podle svého zakladatele Vítka z Kravař. Hrad sloužil k ochraně jižní části opavského knížectví. Roku 1648 slezský zemský velitel Gonzaga nechal hrad vyhodit do povětří. Roku 1657 byl hrad opraven Vilémem Alexandrem Oderským z Liděrova. V letech 1774–1776 byl v Dubové postaven zámek a hrad byl ponechán svému osudu, zpusťl a změnil se ve zříceninu.

Děvičky

Hrad Děvičky, jehož zřícenina se tyčí na výrazném kopci v rámci CHKO Pálava, tvoří výraznou dominantu krajiny. Je tudíž logické, že i výhled z hradu na okolní krajinu je čarokrásný. Pouze je třeba upozornit, že návštěva této památky je vykoupena poněkud náročnějším výstupem. Původní hrad stejného (ale slovanského) jména - **Dewiczky** - byl postaven už v roce 1222, ale brzy na to byl koncem 13. století zničen. Prvním purkrabím původního zeměpanského hradu, který měl **chránit strategickou obchodní cestu**, byl Štěpán z Medlova, praotec rodu pánů z Pernštejna.

Buben

Vznik hradu je dáván do souvislosti se skutečností, kdy **Karel IV.** odňal hrad Nečtiny tamnímu rodu, spřízněnému s Bavory ze Strakonice a užívajícímu přídomku "**z Jeřeně**". Právě příslušníci rodu **Bavorů ze Strakonice** Buben v 1. třetině 14. století založili. Pověst praví, že své jméno dostal hrad Buben podle toho, že jeho zakladatel nevítal své hosty fanfárami, ale vířením bubnů. Hrad zpusťl v polovině 16. století.

Hartenberg

Hartenberg zde stojí více jak 800 let jeho příběh je velmi bohatý. Byl mnohokrát zkoušen, plněn, dobýván, přestavován, bourán i zachraňován. Nejvíce osudným mu však byla paradoxně naše doba. Po vysídlení původního obyvatelstva byl celý hrad a přilehlé panství s pivovarem, statkem, sýpkou a rozsáhlými pozemky zkonfiskován. Na hradě se na čas usídlila armáda a poté zde byla zřízena správa státních statků. Od 70 let statky hlavní palác používaly jako sýpku na obilí a brambory. Začala nebývalá desktrukce a smutná doba pro cennou památku. O objekt nebylo pečováno, byl rozkrádán a nakonec jej nezachránili ani dobrovolnické aktivity v 80 letech. Místní obyvatelé o hrad nejevili zájem. Odsun původního obyvatelstva toto území tak velmi zasáhl. V roce 1985 byl celý objekt úmyslně vypálen a téměř srovnán se zemí. Hrozilo odpamátkování. Pivovar na tom nebyl o nic lépe. V roce 1997 získal nového majitele, který začal v roce 2000 vyklízet vyhořelý hrad za pomoci dobrovolníků z celého světa. Postupně se stabilizovalo, dozdívalo, probíhala archeologie, stavebně historický průzkum a v současnosti se hlavní palác může pochlubit obnovenými 2 patry včetně obnovené kaple sv. Tří králů nebo dobrovolnického sálu.

Houska

Brána do pekel. Tajemný, magický, prokletý či pekelný. Všechny tyto přívlastky má hrad jménem Houska, který byl zpřístupněn široké veřejnosti teprve roku 1999. Přestože nepatří mezi největší či nejkrásnější hrady, nepyšní se obrovským parkem nebo nejstarší kaplí, stal se oblíbeným cílem mnoha výletníků a dobrodruhů. K hradu a jeho okolí se váže mnoho pověstí. Nejoblíbenější je ta o pekle, jehož vchod prý střeží strašlivý černý mnich bez obličeje. O tom, kde se brána do jiného světa nachází, se ale vedou již mnoho let spory. Někdo ji hledá v místní kapli, jiný v hradní studni. Pravdu se asi nikdy nedozvíme. Další zajímavou postavou je nocí bloumající černokněžník, který kdysi vedl ve zdejších kraji Švédy. Poddaní, které vojsko velice sužovalo, se domluvili a čaroděje zastřelili speciálně odlitou kulí. Ten od té doby nenalezl pokoje a stále obchází po hradě. Ať už na Housce peklo bylo či nikoliv, při vaší návštěvě možná na pár čertů narazíte. Hrad se stal místem kostýmů, rejů, jarmarků, šermířů, tance a řemesel. Ukryvá ještě další překvapení. Nedávno byla objevena tajná místnost, o které nikde nebyla zmínka. Možná i proto, že hrad dokáže neustále překvapovat a zaujímat jak laickou, tak i odbornou veřejnost, se na něj návštěvníci se zvláštním pocitem v srdci neustále a rádi vracejí.

Karlštejn

Karlštejn zaujímá mezi českými hrady zcela výjimečné postavení. Byl vybudován v letech 1348 – 1357 českým králem a římským císařem Karlem IV. nejen jako císařská rezidence a místo k oddechu a rozjímání panovníka, ale především jako pevnost pro bezpečné uložení sbírek svatých relikvií a říšských korunovačních klenotů a listin. V r. 1355 již Karel IV. pobýval na hradě, dohlížel na jeho dostavbu ve stylu vrcholné gotiky a na výzdobu interiérů, především hradních kaplí. Stavba a vnitřní výzdoba Karlštejna byla dokončena vysvěcením kaple sv. Kříže 9. 2. 1365. Na počátku husitských válek byly z bezpečnostních důvodů na Karlštejn převezeny české korunovační klenoty, které zde s krátkými přestávkami zůstaly uloženy téměř 200 let.

Aneta Pokladníková 8.B

JAK SE SLEPIČKA ZTRATILA

Pohádka je o Adélce, která s maminkou a tatínkem bydlela ve velkém rodinném domě, kde měli různá zvířátka, jako třeba pejsky, slepice, králíčky, kočky a spousta dalších. Tahle pohádka bude ale o ztracené slepičce.

Adělčina maminka každé ráno vypouštěla z kurníku slepice. Adélka jim nasypala zrní a posbírala čerstvá vajíčka. Mezitím, co slepice zobaly, je Adélka počítala. Slepíček bylo dohromady deset a jeden kohout. „Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět...“. „Maminko, jedna slepička chybí! Je jich jenom devět!“

„Ano, máš pravdu Adélko! Snad ji neodnesla kuna, nebo liška!“ povídala ustaraně maminka. A hledaly a hledaly. V kurníku nebyla, na zahrádce taky ne. „Puťa, puťa!“ volala ztracenou slepičku maminka i s Adélkou. Volaly, hledaly, ale ztracená slepička nikde. „Maminko, možná jenom někde spinká. Jenom počkej, já ji najdu!“ řekla smutně Adélka a rozplakala se. Po slepičce jakoby se slehla zem. Mezitím uběhlo několik dní a slepička nikde. Tatínek koupil novou slepičku, celou bílou. Adélka jí dala jméno Jůlinka.

„Kykyryk“, kokrhá kohout venku na dvorku a vítá nový den. Bylo ráno a Adélka sypala zrní slepičkám a nalila jim čerstvou vodu do korýtky. Než zrní sezobaly, Adélka je stihla pokaždé spočítat. Bylo jich i s Jůlinkou deset, tak to má být. Najednou Adélka uslyšela zdálky nějaký zvuk. Bylo to pípání. „Píp, píp, píp“, ozývalo se odněkud ze stodoly. Adélka šla za pípáním. A nechtělo se jí věřit, co tam nahoře v seně našla! Ztracenou slepičku. Ale slepička nebyla sama, měla tam i malá kuřátka! Do stodoly se šla schovat, aby tam svá kuřátka mohla v klidu vysedět. Adélka hned běžela za maminkou a tatínkem, aby jim mohla říct, že se ztracená slepička našla a že má i malá kuřátka.

Tereza Peterková, Tereza Musilová 8.A

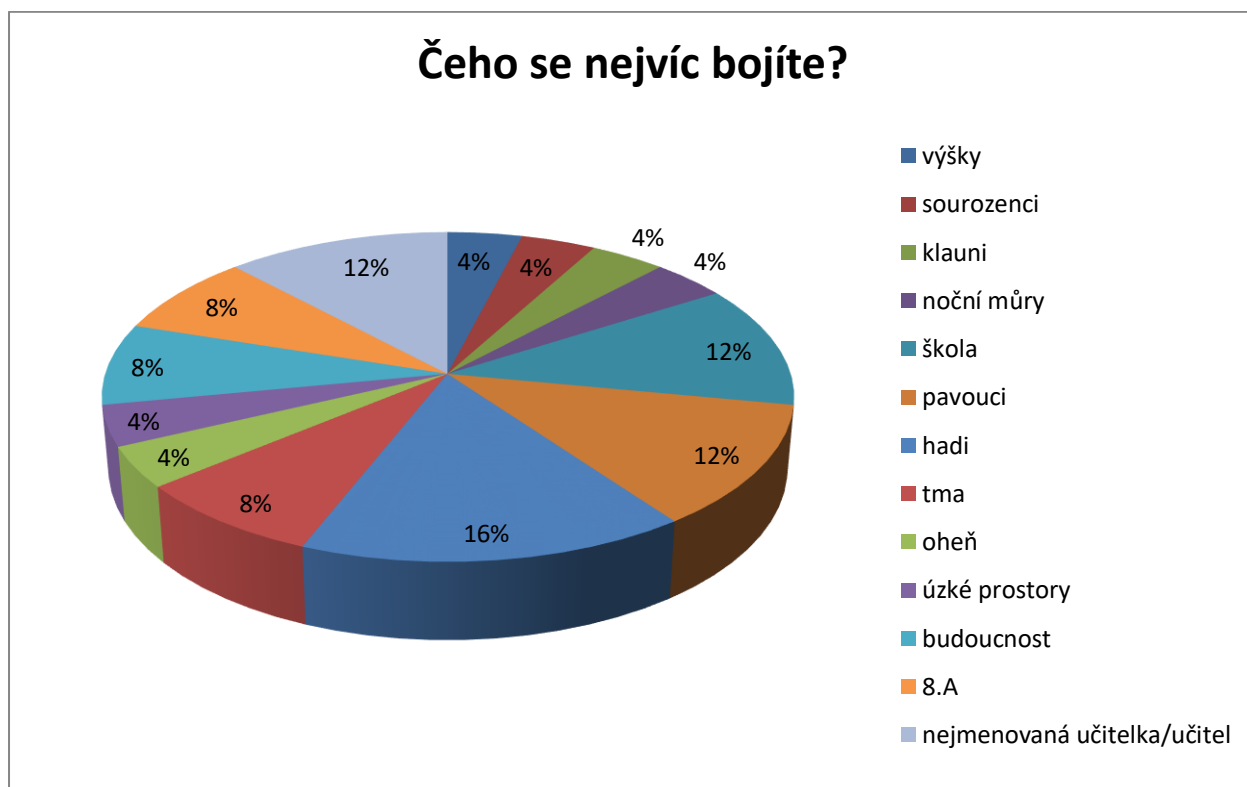
Strach

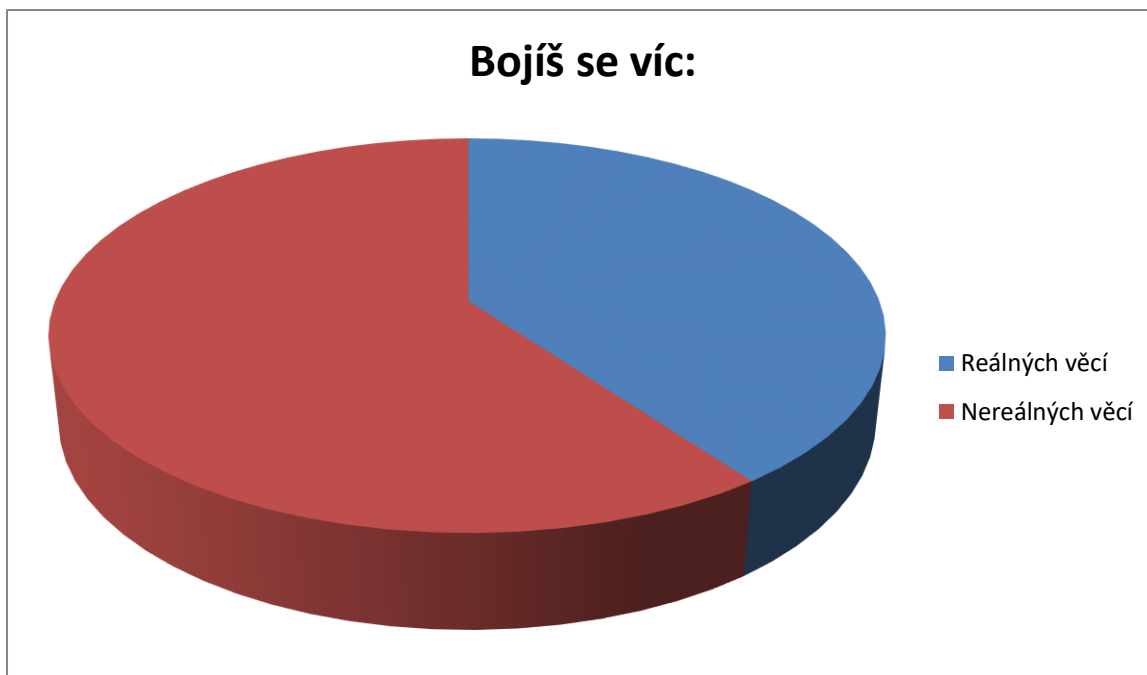
Proč máme strach?

Strach by se dal asi definovat jako: „emoce, vznikající při možném a hrozícím nebezpečí.“

Můžeme tedy říct, že strach je instinkt, který nás má varovat, před možným nebezpečím. Strach se vyvíjí s věkem, od kojence, který reaguje na lehčí podněty, po reakce ke složitějším situacím.

Ale proč se bojíme něčeho, co *neexistuje*? Snad každý zná ten pocit, když už všichni v noci spí, je tma a vy slyšíte podivné zvuky linoucí se z rohu pokoje. Ale i přesto, že jsme si naprosto jistí, že to není možné, tak se bojíme. Proč? To nejde přesně určit. Může to být vrozený podnět, který máme už od předků, kteří žili v pravěku. Ale zároveň tam opravdu může být *něco*. Zeptali jsme se tedy 25 žáků a učitelů na tyto otázky.

Paradoxně osoby, které na otázku „Čeho se nejvíce bojíte“ odpověděli nějakou reálnou věc, odpovídali na druhou otázku („Bojíš se víc reálných, nebo nereálných věcí“) v hrubé většině, že se bojí spíše věcí nereálných.

Anna Weisserová, Lucie Hanzelková 8.A

POKÉMON GO

aneb Pokémoni hýbou

světem, hraje snad už každý.

Já jsem tomu také propadl, hraji a chodím ;-)

Minule jsme se seznámili s gymi, lihnutím, akcemi a novinkami.

Tentokrát si řekneme něco více o obchodu (Schop).

Zde si můžete za ušetřené pokécoins, které získáte v tělocvičně koupit.

- Egg incubator - na líhnutí vajec
- Premium Raid Pass - s ním můžete na Rejd
- Max revives - na oživení pokémonů po bojích
- Lucky Egg - na půl hodiny zdvojnásobí XP
- Červené základní pokéballs
- Lure module - lákač pokémonů, který se umístí do nějakého pokéstopu, označí se růžovými lístky a 1/2hodiny můžete chytat kolem pokéstopu a je viditelný pro všechny
- Max Potions - na posílení pokémona
- Incense - lákač pokémonů pouze pro jednotlivce na 1/2 hodiny a je dobré ho pustit, když chodíte
- Bag upgrade - přidání místa do batohu s Pokémony
- Pokémon Storage Upgrade - přidání místa do batohu s předměty
- Pokécoins - ano, čtete dobře, máte možnost si koupit za české koruny poké peníze

Tyto věci se dají dokoupit Kdykoliv.

Niantik při každé akci Ještě dává do obchodu i nějaké balíčky, které jsou jen omezenou dobu. V balíčcích bývají věci s akční cenou.

Pokédex (Registr)

Zde jsou informace o Pokémonech, které jste viděli, nebo chytili. Je rozdělen na tři regiony Kanto, Johto a Hoenn. Najdete tu jak Pokémon vypadá, jestli byl viděn, nebo chycen a kolikrát, jsou tam varianty (jak vypadá kluk, holka nebo zářivý (Shiny) a vývoje Pokémonů.

NOVINKY

Už minule jsme si říkali, že vyšla nová generace Pokémonů - 3 série z oblasti "Hoenn". Pokémony vypouští postupně:

- 1) 5 duších
- 2) 50 základních
- 3) 20 vodních a ledových

- 4) 23 pouštních
- 5) 20 ostatních

Community day

každý měsíc Niantik určí jeden den, kdy na 3 hodiny poskytne výhody a bude možnost chytat jednoho pokémona se zvláštními vlastnostmi. Například s útokem, který normálně nemívá a někteří z nich mohou být i shiny (Pokémon v jiných barvách).

Poprvé se tento den konal v sobotu 20.1.2018 11 - 14 hod. Dal se po celém světě chytat Pikachu s vodním útokem (surf) a ty tři hodiny se získávali dvojitě XP.

Exkluzivní Rejdy

První losování na speciální EX- Raidy bylo 31. 1. 2018.

Pouze na tomto raidu můžete chytat pokémona MewTwo.

EX Raidy se odehrávají nejčastěji v gymech, které jsou umístěny v parcích a sponzorovaných lokacích. Parky jsou v herních mapách a jsou vyznačeny tmavě zelenou barvou. Přednostně jsou k EX Raidům zváni (losování) těmi, kteří mají za sebou větší počty raidů a také těmi, kteří mají u daných gymů vyšší úroveň medailí, např. stříbrnou nebo zlatou. Tento pas se losuje jednou týdně.

Chytit MewTwo, rozhodně není jednoduché (také může utéct, jako ostatní pokémoni na raidech)

Většinou odpal boje je přesně na tu danou hodinu, kdy začíná ten EX-raid. Jinak ho prošvihnu. :- (Když jsem dostal Ex pas, byl jsem naprosto nadšený.

Jak přišel tento den, vyrazil jsem brzy, abych tam byl včas. Na místě už bylo plno lidí. Odhaduji tak 50, kteří měli EX pas a dalších 50, kteří šli podporovat těch prvních 50 :-)

Jak se blížilo puknutí vejce, už jsme se rozdělili do třech skupin. Na červený tým - Valor, modrý tým - Mystik, Žlutý tým - Instinkt. Bylo to vzrušující, všichni si dýchlí na krk, aby mohli vidět, jak vyvolení bojují proti MewTwo.

Nejhorší u chytání je, že vás znervózňují ostatní, jak mezitím nadšeně volají „Mám hooo“, „Joooo je tam“, „Supeer na první ból.“

Hodil jsem great a točený ból a vyskočil, na druhý taky a zase vyskočil... Na čtvrtý už se chytil. Zarval jsem „Jooo mám hoooo.“ Ti co stáli kolem mě tak mi hned gratulovali. Ségře se to povedlo rychleji, protože mu dala Excelent přímo do té jeho tlamičky.

Bylo to úžasné, nikdy jsem neviděl na jednom místě tolik pokémon GO hráčů.

Bylo to krásné. Jak lidi viděli, že si je chytili během chvíličky, tak si všichni najednou mysleli, že je to děsně jednoduché, ale opak je pravdou. Potom se všichni rozprchli, někteří chytili, to byla velká radost, ale někteří nechytli, tam byl smutek a menší děti i plakaly. Při druhém chytání měl taťka velké štěstí a chytil legendárního MewTwo stoprocentního.

Blíží se nám PRÁZDNINY a i Niantik nám v Pokémon GO zase chystá nějaké novinky.

Hodně chod'te a užívejte si lovení.

Přeji pěkné úlovky.

Použitý zdroj:

časopis ABC, Mateřídouška, Junior a z internetu

Dan Vyparina 8.B

FORTNITE

Ve Fortnite: Battle Royale, tedy free-to-play nadstavbě stále vyvíjené hry, se ukrývá příležitost, jak si užít multiplayerové hraní trochu jinak než v Halo, Destiny nebo Call of Duty. Zdarma dostupná online akce s PvP režimem pro až 100 hráčů je zdatnou alternativou k

multiplayerovým bitvám starého stříhu a ukazuje, že současná popularita herního režimu Battle Royale je zasloužená. Zároveň se snadno obhájí před nařčením z kopírování konkurenční PlayerUnknown's Battlegrounds. Na nevyhnutelně společných základech staví barevnější svět, arkádovou hratelnost a nové nápady, například stavění hradeb. Herní režim Battle Royale je fenomén s kořeny v multiplayerových modifikacích (tedy co se týče her, jinak pochází z filmů a knih), které se během několikaleté evoluce vyvinuly do celé řady více či méně samostatných her, jako je právě PlayerUnknown's Battlegrounds nebo H1Z1. Jednotlivé tituly si tvrdě konkurují, což z Battle Royale činí de facto nový herní žánr. Máte-li s ním tu čest vůbec poprvé, čekejte neotřelé herní zážitky v podobě survival střílečky s proměnlivým herním

prostředím ve skutečně masivním multiplayeru s desítkami až stovkou hráčů.

Fortnite: Battle Royale reprezentuje herní styl, který vznikl jako protiklad k zavedeným multiplayerovým pořádkům a odmítá předpřipravené příběhové scénáře, povinnou vojenskou výbavu a striktně rozdělený svět na spojenecké a nepřátelské území. Nikdy proto nevíte, odkud soupeř zaútočí, jaké zbraně ponese a jakým způsobem vůbec přistoupí k celému kontaktu. Míra předvídatelnosti je v Battle Royale mizivá, a to je na tomto herním režimu asi to nejkrásnější.

David Ngo 6.C

Recenze na hru **Minecraft**

Crafting ve hře Minecraft umožňuje postupnou výrobu nástrojů, pastí, zbraní nebo některých materiálů pro stavbu přístřeší, možností je opravdu nespočet a předměty na jejich výrobu získáte z mnoha surovin. Váš první příbytek můžete postavit hliněný, než se vám podaří pokácet několik stromů a vybudujete dřevěný, časem pomocí kamenů postavíte třeba pec a v budoucnu, až budete těžit železnou rudu, budete vyrábět nové předměty z dalších a kvalitnějších materiálů. Sbíráni surovin nebo následné pokusy o výrobu (crafting) předmětů, stavba obydlí a prozkoumávání nejbližšího okolí vás rozhodně zaměstná až do večera, než se soumrakem začnete bojovat o vlastní přežití. Strávit noc v Minecraftu není úplně zadarmo a na vlastní kůži si ověříte, že potřebujete minimálně zbraň, světlo nebo pořádný úkryt. Když se vám podaří první noc přežít, budete druhý den ráno ihned vědět, že po zbytek dne se musíte na další noc pečlivě připravit. Mnohem později až budete na své farmě pěstovat obilí nebo chovat hospodářská zvířata se odvážíte sestoupit pro další potřebné nerostné suroviny do jeskyní a dolů nebo v sobě objevíte touhu poznat nová místa a začnete cestovat napříč rozlehlou krajinou.

Minecraft je otevřená hra a je pouze na vás jakým způsobem v nehostinné krajině budete přežívat. Samotný crafting vás bude nutit sbírat další předměty a vyrábět z nich potřebné nástroje. Objevíte kouzlo stavby obydlí nebo jejich vybavení a samozřejmě vás čekají boje s nepřáteli na život a na smrt. A pokud vás snad časem omrzí single player, může vám Minecraft nabídnout zábavu v multiplayeru.

David Košulič, 6. C

Když se řekne horor...

Asi všichni známe pohádku o Červené Karkulce. Jak jde Karkulka za babičkou..., potká vlka..., vlk sní babičku, následně i Karkulku..., že je zachrání myslivec... a nakonec se Karkulka vrátí za maminkou domů a babička si vlka ochočí. Co když to, ale bylo trochu jinak, co kdyby vlk nebyl ten špatný?

Lissa žila spolu s maminkou na okraji lesa. Milovala knihy a běh. Ráda také navštěvovala svoji babičku Martu, bohužel za ní mohla chodit jen velmi zřídka. Babička totiž bydlela až na druhém konci lesa a navíc máma se bála, aby se Lisse v lese nic nestalo, avšak Lissa věděla, že je to jenom záminka, protože máma svoji tchýni neměla ani trochu ráda.

Bylo prvního července osm ráno, Lissa seděla v posteli a dočítala kapitolu své oblíbené knihy. Na dnešek se velmi těšila, půjde totiž za babičkou. Vstala, oblékla se, připravila košík s koláčky a vínem a vydala se na cestu.

Šla lesem už tři hodiny a nebyla ani v polovině cesty, když dostala pocit jako by ji sledovala nějaká divoká šelma. Ještě chvíli šla, pozorně poslouchala a ostražitě se dívala kolem sebe, ale najednou jakoby celý les utichl. Lissa však věděla, že ji něco sleduje. Už ten pocit měla posledních pár dní, a když najednou vešla do lesa, ještě zesílil.

Petr věděl, že Lissiina matka nenávidí jeho mámu-babičku Martu za to, že jí to neřekla. Věděl, že nenávidí i jeho a že bude nenávidět i Lissu pokud se promění a že nebude mít problém ji a celou jeho rodinu zabít. Proto Lissu sledoval. Musel ji nějak ochránit. „Marta se ubrání“, bloumal svými myšlenkami Petr. Prodíral se už pět hodin trnitým křovím a tajně pozoroval Lissu. „ Zvláštní, já se ji snažím vídat, co to jen jde, ale ona mě ještě nikdy neviděla, ani nemohla“

Lissa šla lesem dál. Po cestě trhala květiny pro babičku a přemýšlela nad otázkami, na které nedostávala odpovědi. „Proč se chce máma stěhovat do města?“ „Proč máma nemá babičku Martu ráda?“ „Kdo mě to pořád sleduje?“ Z myšlenek ji vyrušila praskající větev opodál v křoví. Lissa se tím směrem rozběhla, rozhrnula větve a v tom se zhrozila. Stál tam obrovský černý vlk.

Petr byl vyděšený úplně stejně jako jeho dcera. Nikdy si nepřál, aby jejich první setkání dopadlo takhle. Chtěl, aby ho viděla v lidské podobě, ne jako velkou černou šelmu.

Vystrašená Lissa běžela k domu babičky Marty. Vběhla do domu a našla babičku, ale když ji uviděla, zhrozila se. Babička ležela na zemi s nožem v zádech. Na to se Lissa nemohla dívat. Vyběhla ven a běžela co nejdál, rychleji než kdy před tím. Běžela daleko a dlouho až nakonec doběhla k prázdné jeskyni. Složila se únavou na zem a usnula dlouhým a tvrdým spánkem.

Epilog: Lissa se probudila v domě Petra. Petr jí vše řekl a vysvětlil. Lissa zjistila, že je její otec. Zjistila, proč se jeho rodina proměňuje ve vlky. A konečně dostala odpověď i na to, proč máma nenáviděla Martu. Jediné co nikdy nepochopí, nezapomene a neodpustí je to, proč máma Martu bodla nožem do zad. Kvůli tomu se už nikdy nevrátila domů. Zůstala s Petrem v lese. A proměnila se ve sněhobílou vlčici s dobrým srdcem.

Aneta Škorpíková, 7. B

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

		5	3					
8							2	
	7			1		5		
4					5	3		
	1			7				6
		3	2				8	
	6		5					9
		4					3	
					9	7		

Rešení vám přineseme v zítřejším vydání.

David Ngo 6.C